

80 Pièce
INDO-CHINOIS
4055

DEPOT LEGAL
• INDOCHINE •
N° 24337

NO DANH DU

Trình văn / ang

Xuất bản

0 \$ 15

80 Indoch. Pièce
4055

L'homme chic
ne s'habille que

chez

NGUYỄN-TIỆP

Tailleur

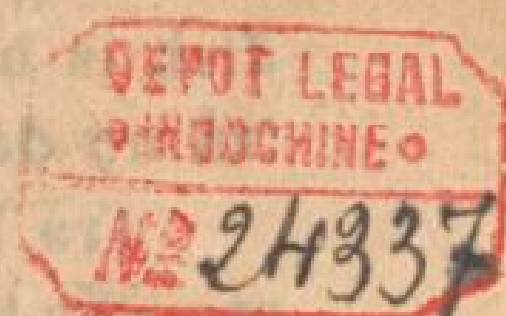
Những người lịch sự,
kén bặn đều may đồ ở
NGUYỄN - TIỆP

Ancien coupeur de la maison

PHAN - BA

13

SABOURAIN
SAIGON

Tại sao tập Nợ Danh Dự ra đời?

Hình như có nhiều người mình không ưa gì mấy ông trạng-sư, đốc-tơ, bác-vật khi các ông đã thành tài về nước. Cho nên mỗi khi gặp dịp gì công kích được mấy ông là họ công kích thẳng tay, họ không kiêng nể, sợ sệt chi cả.

Cái không ưa ấy, cái công kích ấy, cũng chẳng phải là không có lý. Vì sao? Vì khi còn là một học sanh quèn, còn là một tên bạch đinh của đất Việt-Nam, buổi mà các ông chưa được cái hân hạnh bước chân xuống tàu qua Pháp, thì các ông thương nước Việt-Nam đau đẽ, yêu dân Việt-Nam đau đẽ, và hơn thế các ông hứa hẹn với nước Việt-Nam nhiều sự vẻ vang, với dân Việt-Nam nhiều điều rục rỡ, song than ôi! khi đã thành tài về nước các ông quên hẳn rằng các ông là dân Việt-Nam, là tương lai hi vọng của Việt-Nam như các ông đã hứa hẹn mà trái lại các ông chỉ biết lo cho vinh thân phì gia, giàu tiền lắm của, vợ đẹp hầu xinh, không còn biết nước Việt-Nam là gì, dân Việt-Nam là gì, nghĩa vụ của các ông là gì. Các ông quên, quên hết, cho đến đôi cậu Nghè Nguyễn-Mạnh-Tường khi về nước lại tuyên bố cậu ta không phải là dân nước Việt!

Vì thế, vì có những hạng du học sanh như thế nên chỉ mỗi khi gặp dịp công kích được mấy ông đốc-tơ, trạng-sư, bác-vật, là quốc dân cứ công kích, không có chi gọi là cảm tình cả.

Vấn đề « Nợ danh dự » là một.

Những ông nhờ quốc dân, nhờ hội SAMIPIC, nhờ hội Cựu Sanh-viên trường bốn quốc được qua Pháp học thành tài, nay đã có địa vị cao sang cả mà quên trả nợ danh dự, để dư luận xôn xao, để các báo chỉ trích.

Nghĩa là các ông không trọng danh dự. Các ông không biết bảo tồn cho danh dự.

Cũng như các báo, tập Nợ Danh Dự ra đời có một mục đích là bảo các ông ấy hãy trọng danh dự, tức là phải lo trả nợ danh dự.

Trả Nợ Danh Dự tức là cứu vãn danh dự chung cho các đốc-tơ, trạng-sur khác, cho một đám học sanh sẽ là du học sanh về tương lai, cái tương lai rực rỡ của quốc dân Việt-Nam, của đất nước Việt-Nam.

Trịnh-văn-Sáng

Các thương gia, kỹ nghệ gia Nam-kỳ !

*Quý ngài hãy sớm viết thư hoặc lại thương
lượng với*

M. TRINH VAN SANG

Directeur Indochine publicité

186, rue d'Espagne Tél. 20.728

một đại biểu rất xứng đáng của quý ngài tại hội chợ đấu xảo thương mại và kỹ nghệ Hanoi Novembre 1938, về mọi phương diện thương mại như trưng bày hàng hóa, thông tin tức, thơ từ, giao thiệp với các thương gia đất Bắc, diễn thuyết, đăng báo, quảng cáo, đặt và thanh tra kiểm soát việc thương mại của đại-lý v. v...

MAISON ĐỒNG-CHÍ

173, Rue d'Espagne Saigon

Làm và bán sỉ, bán lẻ giày đủ kiểu, valises
da đủ cỡ và bóp đầm rất lịch sự.

NỢ DANH-DỰ

Các báo với vấn đề Nợ danh dự

Khởi xướng lên công-kích các quan trạng-sư, đốc-tơ, bác-vật, định quit nợ danh dự là hai báo Công-Luận và Điện-Tin, hay nói cho đúng hơn là hai bạn Nguyễn-an-Toàn và Văn-Trình. Hai bạn này đã tố cáo trước nhất bọn du học-sanh mắc nợ và đã dám mạnh bạo, hăng hái ngay thẳng đưa vấn đề Nợ danh dự ra trước tòa án dư luận quốc-dân.

Dưới hai ngòi viết của hai bạn Văn-Trình và Nguyễn-an-Toàn, vấn đề « Nợ danh dự » đã làm chấn động dư luận quốc-dân, đã làm cho hàng thượng lưu trí thức phải xao xiếng.

Dưới đây là những bài của hai bạn mà chúng tôi đã trích ở hai tờ Công-Luận và Điện Tin để hiến bạn đọc.

Các du học sanh thiếu « nợ danh dự »
đã thành tài ời...

Đừng có như vậy chớ !

Ở Nam-kỳ có một hội lo giúp đỡ thanh-niên về các phương diện tinh-thần, trí-thức và thể-dục. Hội thành lập trên 10 năm nay lấy tên là S. A. M. I. P. I. C (*Société pour l'amélioration morale, intellectuelle et physique des indigènes de Cochinchine*).

Mà thành lập được là cũng nhờ ở một cuộc xố số rất lớn lao do Chánh-phủ cho phép và nhờ ở nhiều cuộc quyên tiền các nhà từ thiện.

LÊ-HỮU-LUÂN, đại-lý độc quyền nhà dệt
VUTUCAU & Co, chuyên môn dệt SHANTUNG,
DOUPPION, RAYONNE, CHEVRON v. v.

Sau khi hội thành lập thì các ông trong hội hoạt-động được một lúc là lo cất nhà « *Đông-dương học-xá* » (Maison des Etudiants Indochinois) ở Paris. Xong việc ấy thì hội nín ẽm, có nghe nói đến hội làm việc họa chảnh ở những cuộc lo tổ chức tiệc rượu bữa cơm tiếp ông này tiền ông nọ v.v....

Nhưng chúng tôi không dè hội ấy đã làm nhiều việc rất có ích đối với thanh-niên Nam-kỳ.

Từ trên 10 năm nay hội ấy lo ẽi đã hơn 50 cậu thanh-niên Nam-kỳ qua Pháp hay đi Hà-nội học và hiện có người đã thành tài làm ông kỹ-sư, ông đốc-tơ, ông lớn v v... về đây chiếm nhiều địa vị cao sang hết chỗ nói.

Đối với một hội biết lo đến tương-lai của nước nhà như vậy, thật chúng tôi hết sức khâm-phục, coi như ân nhân của xã-hội Việt Nam.

Hội ra tiền cho thanh-niên nào hiếu học mượn để sang Pháp du học.

Những món tiền cho mượn ấy hội gọi là món nợ « *danh dự* » (prêt d'honneur). Nợ danh dự là món nợ mượn của hội mà người mượn lúc sẽ tay nhận bạc, lấy danh dự của mình hứa chừng nào nhờ số bạc ấy học được thành tài rồi, có địa vị, có công ăn việc làm thì lần lần phải trả lại cho hội đủ số bạc đã mượn, để hội cho người khác mượn lại đi học nữa.

« Nợ danh dự » là vậy đó.

Trên 10 năm nay hội S. A. M. I. P. I. C. đã ẽi đi Pháp trên 50 thanh-niên rồi.

Hội đã xuất ra một số bạc hết sức to tác là : *Bốn mươi ba ngàn một trăm chín chục đồng* cho 50 thanh-niên ấy mượn để đi học.

Thuốc ho LIÊU-PHẾ-TỶ-BÀ-TÌNH
và thuốc BÔ-THIÊN-HOÀN của nhà thuốc

TRUNG - SƠN ĐƯỢC PHÒNG

là hai thứ thuốc đã nổi tiếng trị bệnh
hay như thần. Qui ngải nên mua dùng
qua mới biết giá trị của nó.

Bạn đọc nên nhớ giùm cho rõ số bạc ấy là : 43.190 đồng.

— Trong số thanh-niên trên 50 người đã mượn tiền đi du học đó, nay thành tài về xứ có hơn 30 người. Đốc-tơ, kỹ-sư, giáo-sư, bác-vật, quan lớn v. v... không người nào ăn lương dưới số bạc 150 đồng hết !

Thế mà trong số bạc 43.190 đồng hội S. A. M. I. P. I. C. đã xuất ra cho mượn đó, các bạn có biết hội đã đòi lại được bao nhiêu hay không ?

— Một ngàn tám trăm bốn chục đồng vốn vẹn !

1.840 đồng mà thôi, nhưng « Việt-nam Ngân-hàng » (Société annamite de Crédit) lãnh phần đòi số bạc ấy lại ăn hết 10 phần trăm (1.840p. — 184p.) thành trong suốt mấy năm nay với số tiền 43.190 đồng đã ra, hội chỉ đòi lại được có : 1.766 đồng !

Xuất ra số bạc lớn lao 43.190 đồng mà đòi lại được có 1766 đồng (không đầy 5 phần trăm số xuất ra) thì có tiền muôn bạc ức cũng cạn, chớ đừng nói đến số tiền vài chục ngàn đồng trong quỹ của hội S. A. M. I. P. I. C.

Cũng vì cơ ấy mà mấy năm sau này hội S.A.M.I.P.I.C. không còn thể lo gởi học sanh đi du học được nữa.

Đáng tiếc thật !

Tiếc vì một công cuộc khai trí cho dân của một cơ quan biết lo đến tương-lai của xã-hội Việt-Nam, nửa đường phải bị ngăn trở.

Nhưng cũng đáng trách thật !

— Trách ai ?

— Trách hội S. A. M. I. P. I. C. cũ và bọn học sanh, không chịu trả tiền cho hội. Trách S. A. M. I. P. I. C. bởi vì chúng tôi đã có dịp được thấy sổ tên những người đã mượn tiền của hội. Những người này phần nhiều thân với các ông trong ban trị sự. Ban trị sự cho học sanh mượn tiền mà có tây vị trong ấy.

Lunetterie TRAN-NGUYEN-CAT

81, Boulevard Charner SAIGON

Chúng tôi thấy có cậu mượn được đến 7.500 đồng mà đến nay không ai đòi hỏi được một đồng xu nào hết. (Cũng có vài người trả đủ, rất đáng khen, song đó là số ít).

Lại có người lấy được tiền của hội mà không hề có bước chơn xuống tàu qua Pháp hay ra Hà Nội học. Người ấy lại là em của một người có chơn trong hội !

Trách bọn học sanh mượn tiền của hội vì họ không biết trọng danh dự của họ, họ không biết lo nghĩ đến đoàn hậu tấn, họ không có lương tâm !

Nhờ ai mà được thành tài về nước chiếm được địa-vị cao sang, vợ giàu nhà đẹp ? Có phải nhờ số tiền mượn của hội S. A. M. I. P. I. C. không ?

Số tiền ấy — số « nợ danh dự » ấy — lúc sẽ tay mượn đã hứa sau này có gia thế, có công việc làm ăn rồi sẽ trả, sao nay lại « quên » như thế ?

Có người lúc đi học năn nỉ mượn tiền của hội, hội thiếu tiền phải đi xin người, nhờ chánh phủ trợ cấp mới có cho mượn. Thế mà người mượn tiền thành tài rồi, làm đến ông đốc-tơ, hội cho người lại nhắc số bạc kia lại cho vợ ra đuổi người đến nhắc nợ với nhiều câu rất đau đớn vừa là khĩ ố ! Họ muốn lật nợ rõ ràng ! Còn gì đáng khinh bỉ, đáng xấu hổ cho danh giá các ông !

Họ lật nợ chính là họ đoạt số tiền của hội S. A. M. I. P. I. C. họ đoạt tương-lai thanh-niên nghèo hiếu học của

SÂM NHUNG BỔ THẬN NHÂN
« MẸ CON » CỦA NHÀ THUỐC

PHỤC - ĐĂNG

130 đường Paris — Cholon

*làm toàn bằng sâm nhung thứ hảo hạng,
không thứ thuốc bổ nào sánh kịp với nó.
Quý ngài lao tâm lao lực, thận yếu khí suy
nên mua dùng qua cho biết.*

nước nhà sau này ! Họ muốn cho đoàn hậu tấn phải chịu
ngu Họ là những người thù của thanh-niên, của xã-hội.

Giả như hội S. A. M. I. P. I. C. là một hội riêng của một
cá nhân nào thì chúng tôi không nói đến làm chi. Cái này
hội ấy là hội đứng ra lo cho xã-hội, đứng ra quyên tiền
nhiều nhà từ thiện, xin tiền của chánh-phủ trợ cấp để giúp
học-sanh nghèo du học, thì việc hội ấy bị cướp tiền như
thế kia nó vẫn quan hệ đến toàn thể dân chúng trong xứ.

Vì vậy chúng tôi phải buộc lòng nói ra. Nói ra để cho
hội lo đòi số tiền lại cho đám thanh-niên hiếu học sau này
nhờ !

43.190 đồng không phải là ít ! Nó có thể đưa thêm 50
học sanh nữa đi du học đến thành tài

Đòi không được phải nêu tên họ trên mặt báo mà đòi.
Nếu họ lì lăm thì lôi họ ra trước Tòa án về tội lật nợ danh
dự, để coi ai xấu hổ cho biết, để xem những mặt đốc-tơ,
kỹ-sư, trạng-sư, bác-vật, giáo-sư v. v... lật nợ sẽ cắt nghĩa
về việc gian hùng ấy ra ?

Với các ông đã thiếu nợ danh dự của hội, nếu thấy
giờng chữ này các ông có hồi tâm giựt mình thì hãy liệu
thế lần hồi trả tiền lại cho hội S. A. M. I. P. I. C. trả tiền lại
cho đám học-sanh nghèo cho sớm, thì yên.

Bằng không, các ông ơi ! Pháp-luật không để các ông
yên mà Tòa-án dư luận cũng sẽ không tha các ông nữa !

Họ sẽ quyết làm thế nào cho các ông phải trả đủ
43.190 đồng cho học sanh nghèo mới thôi.

Các ông ơi, hãy liệu lấy... Đừng tưởng đó là tiếng hăm !

NGUYỄN-AN-TOÀN

(Cộng-Luận)

NAM-QUANG ĐƯỢC PHÒNG

tại chợ Lái-thieu

*Có trữ bán đủ các thứ Cao Đơn Hoàn Tán và làm
đại-lý cho nhà thuốc*

TRUNG - SƠN ĐƯỢC PHÒNG

số 60 đường Jaccaréo — Chợ lớn

*là một nhà thuốc đã nhiều năm danh tiếng, được đồng-
bào hoan nghinh tín nhiệm hơn hết*

**Bây giờ đến món nợ
danh dự 22.056\$
của Hội Cựu sinh-viên trường Bồn-quốc**

Cùng đeo đuổi một mục đích bởi thực nhân tài như SAMIPIC hội Cựu sinh viên trường bồn-quốc trong khoảng mười hai mươi ba năm nay cũng có cho vay «nợ danh dự».

Cũng như SAMIPIC hội cựu sinh viên trường Bồn-quốc tưởng đâu là sau khi thành tài các ông du học sinh sẽ vui lòng mau mau trả nợ đã thiếu, hầu cho hội có thể tiếp tục giúp đỡ những kẻ đi sau thiếu hụt.

Samipic như ta đã thấy phải làm một vỡ to !

Bây giờ đến phiên Hội Cựu sinh viên trường bồn-quốc.

Cắt cùm như con kiến tha mỗi lâu đầy lỗ. Hội của ông đốc-tơ Thỉnh làm đâu có bao nhiêu tuồng ra bấy nhiêu, mong rằng hột giống rải ra sẽ hườn lại cho hội nhiều sự chứa chan hy-vọng.

AU CHIC SAIGON

25, Rue Amiral Courbet

Chủ nhân đã trên 15 năm thí nghiệm và dùng cắt lấy; đã nổi tiếng về những bộ đồ may theo kiểu tối tân.

Dù người khó tới bậc nào chủ nhân cũng sẽ làm được vừa ý — do tài cắt khéo và sự kinh nghiệm lâu năm của chủ nhân là ông :

Trần-Mân

Hội Cựu sinh viên trường Bồn-quốc ngày nay, mở mắt ra cũng thấy mình lắm

Nếu không lắm, Hội cũng không sao tránh được sự chán nản, cái chán nản sẽ làm liệt bại bao nhiêu cái sáng kiến tốt sau này.

Ta có biết, mấy « ông » thiếu nợ danh dự của hội bao nhiêu chăng ?

22.056p.94.

Còn trả ?

Chỉ được 3 333p.00. Nghĩa là chỉ hơn 10%.

Đối với món nợ còn thiếu gần 19.000p. ông Hội-trưởng Hội Cựu sinh viên bồn-quốc đã nói : « Dẫu rằng một vài người được hưởng món nợ danh dự có cái quan niệm đáng tiếc là coi món nợ ấy như là của cho không (dons) nhưng sự cần dùng của học sinh ta hoặc ở Pháp hoặc ở Đông-dương chi cũng vậy cần kíp thế nào khiến hội không có thể ngưng được cái công cuộc đoàn thể và cứu giúp đối với anh em thanh-niên ».

Tiệm mới sửa sang lại

MAY CHIÊU HÀNG

GIÁ ĐẶC BIỆT

LE PARFAIT COUPEUR

79, Bd Charner — Saigon

Do chủ-nhân M. **Chu-van-Lâu**

**đựng cắt và nhiều thợ rất
rành nghề may.**

Đủ các thứ hàng về mùa nực
cho quý ngài chọn lựa. Nhiều thứ hàng tốt,
giá rẽ. Mời quý ngài đến may thử
một lần sẽ được vừa ý.

Chính vì đó, sau khi ông đốc phủ Thiết diễn thuyết, mới có ủy ban cứu giúp học sinh lập thành.

Nhưng, theo lẽ phải, trước khi đi xin của người, cần phải đòi của kẻ khác đã thiếu hội.

Cũng như ở hội SAMIPIC chúng tôi không nghe Hội cựu sinh-viên trường bổn-quốc tính cách gì mà đòi nợ danh dự cho được.

Vì vậy chúng tôi yêu cầu hội hãy đòi cho gặt món nợ mà mấy ông thành tài rồi cứ kéo cù cưa cù nhẫu mãi.

SAMIPIC 43.190p.

Hội cựu sinh viên bổn-quốc 22.056p.94.

Trời ôi ! Món nợ danh dự của hai hội tính ra hơn gần 66.000p. 66.000p. ! Bỏ biển đau lòng nhiều người lắm, nhất là đau lòng cho những kẻ hiếu học mà không phương thế sau này.

Đòi, hãy đòi cho gặt các ông ôi !

VÂN-TRÌNH

Điện-7ín 1-6-38

EN VOGUE MODE

63, Rue Aimé Grand, 63

PNOMPENH

maître coupeur

NGUYEN-VAN-SAO

Một tiệm may có bề thế nhất và được tin nhiệm nhất ở Nam-vang dưới quyền chủ trương của nhà chuyên môn là maître coupeur *Nguyễn-văn-Sao* đã nổi tiếng và được nhiều thơ khen ngợi về lối cắt rất khéo, đẹp và hợp thời

Sở của SAMIPIC

1 ông giáo dạy vẽ thiếu	685p.
1 ông kỹ-sư sở Tạo-tác thiếu	960p.
1 ông đốc-tơ còn thiếu	2.260p.
1 bà giáo cử-nhân thiếu	350p.
1 ông đốc-tơ thiếu	700p.
1 ông đốc-tơ thiếu	500p.
1 ông đốc-tơ thiếu	7.500p.
1 ông đốc-tơ thiếu	300p.
1 nhà âm nhạc thiếu	3.000p.

Sở của Hội Cựu-Sanh-Viên trường Bồn-quốc

1 ông thầy kiện còn thiếu	630\$00
1 ông giáo-sư dạy vẽ thiếu	601 23
1 ông đốc-tơ còn thiếu	209 38
1 ông kỹ-sư sở Tạo-tác thiếu	2.639 23
1 ông hội-đồng thành-phố thiếu	373 00
1 ông giáo-sư cử-nhân thiếu	794 00
1 ông đốc-tơ thiếu	100 00

Trích ở bài « Lật Sở Nợ Danh Dự Ra Xem » của ông V.T.
trong *Diễn-Tin* ngày 8-6-38.

DƯƠNG-VAN-HUÊ

Số 80 đường Georges Guynemer — Saigon

Đại-lý bán đủ các thứ đèn Manchon hiệu
«ALADDIN» rất lịch sự, giá rẽ hơn các nơi.
Quý khách ở xa muốn mua xin viết thư hỏi
giá, chúng tôi sẽ làm vừa lòng quý ngài.

TRƯỜNG HỒNG - BÀNG

do ông Nguyễn-Hữu-Nguyên, một thiếu niên vui vẻ
hoạt động đúng đắn, giỏi tâm lý trẻ em, rất lão luyện sành
sõi về nghề nghiệp, cựu đốc-học trường Đào-thao-Vỹ
đứng chủ trương.

**CÁCH TRỊ BỆNH HO LÂU MAU
NẶNG NHẸ THỂ NÀO CŨNG TUYỆT**

*bởi tại phổi yếu, nóng, ho phong, ho
cảm, ho ban đều uống đặng. Nên uống:*

Bổ phế chỉ khái tán

Mỗi gói 0p.10

- Trẻ em nhỏ ho :

Nhi khoa chỉ khái tán

Mỗi gói 0p.10

*Đàn ông ho, tỳ phế khí suy, phổi yếu
mà ho, hoặc đàm nhiều ít mà ho,
hãy uống :*

Nam khoa bổ khí chỉ khái hoàn

Mỗi hộp 5 hoàn 0p.80

*Đàn bà bởi sãn hậu mà ho, ho đàm
xanh hay vàng, hãy uống :*

Phụ khoa bổ huyết chỉ khái hoàn

Mỗi hộp 5 hoàn 0p.80

*Ho rang tức ngực, ho không đàm, hãy
uống :*

Lục long thanh phế hoàn

Mỗi hộp 5 hoàn 0p.80

*Ho ra máu như : thổ huyết, lạc huyết,
ho máu vướng theo đàm, hãy uống :*

Đông giao bác bửu hoàn

Mỗi hộp 3 hoàn 1p.00

của nhà thuốc danh tiếng

VO-VAN-VAN

Thủ - dầu - một

Lê-Hữu-Luân là nhà bán Shantung và Douppion giá rẻ và tốt

Nợ danh dự với các nhà tai mắt trong các giai cấp

Ông đốc-tơ Vô-duy-Thạch

— Chúng tôi muốn biết ý kiến ông đối với vụ nợ danh dự ?

— Phải trả ! Nếu tôi biết đích danh những đồng nghiệp của tôi thì tôi phải khuyên họ như vậy.

— Các báo nổi lên công kích những người mắc nợ danh dự như vậy, có ảnh hưởng gì xấu cho quý ngài chăng ?

— Có, có, không nhiều thì ít tôi không thể chối cãi được.

Ông Trần-văn-Hanh, chủ nhà in Tín-Đức Thư-Xã

— Thưa ông, chúng tôi đang lo xuất bản một cuốn sách lấy tựa là « Nợ danh dự ».

— Nợ danh dự ! Phải, chắc các ông lại nói tới mấy quan trạng-sư, đốc-tơ không trả nợ danh dự chứ gì ?

— Chính phải.

— Rắc rối quá, sao các ông ấy lại không chịu lo mà trả cho chu tất tử tế mà lại để cho các báo phải làm ra to chuyện ? Thật là rắc rối và khó hiểu. Chính tôi đây cũng đang lo hô hào vận động để giúp một số đồng du học sanh đây,

— Ông giúp gì du học sanh ?

— Nhiều ông du học sanh đã học thành tài, đã về nước mà không có chỗ đặt dụng phải thất nghiệp. Nay tôi lo hô hào cổ động cho *Việt-Nam kỹ nghệ công ty* xuất hiện để cho mấy quan bác vật có chỗ thi thố tài nghệ, phát triển công nghệ nước nhà v. v...

Lunetterie TRAN-NGUYEN-CAT

81, Boulevard Charner SAIGON

— Thế là ông đang lo cho tương-lai của du học sinh nhiều lắm ?

— Phải, một người buôn bán đã có bề thế vững vàng hẳn bởi như tôi lẽ thì tôi không còn lo liệu gì tới chuyện khác nữa, song nếu như thế thì đến đời nào cho Việt-Nam nở mày nở mặt nên nhất định nay tôi lo hiệu triệu một số đông những nhà thương gia kỹ nghệ Việt-Nam biết lo cho nền kỹ nghệ nước nhà đề sớm cho Việt-Nam Kỹ Nghệ Công Ty xuất hiện và đề cứu giúp mấy ông kỹ-sư thất nghiệp.

— Chúng tôi rất hoan nghênh, song ông đã thảo chương trình và lo cổ động chưa ?

— Lo chứ. Đây nè, tờ chương trình của tôi đây, các ông coi các ông coi. (coi trang 16)

Ông Phúc-Lợi tức Ng-văn-Phúc chánh hội trưởng hội Bắc-kỳ Nghĩa-Trang

— Theo ý tôi dân phải là các quan trạng-sư, đốc-tơ không trả nổi nợ danh dự mà có lẽ bởi một duyên cớ gì mà mình không thể hiểu được.

— Có lẽ bởi một duyên cớ : các quan ấy lười !

— Có lẽ...

Ông Nguyễn-văn-Thịnh chánh hội-trưởng hội Diên-xa Tương-tế

Tuy làm chánh hội-trưởng một hội tương-tế mặc dầu mà ông này, ông Nguyễn-văn-Thịnh, vẫn như trăm ngàn anh em sớp-phơ khác là phải bận bộ đồ vàng, ngồi ở ngà ba hay đứng tựa thân cây đợi lệnh chủ. Gặp được ông này rất khó, khó hơn được gặp một ông vua, vì làm nghề sớp-phơ không có ngày có giờ nghỉ nào nhất định cả. Thế mà chúng tôi gặp được và phỏng vấn được ông Thịnh là một lãnh-tụ của một đoàn thể lao động. Ông đang đứng tựa thân cây và đương ngáp, hình như đêm qua ông phải canh xe sáng đêm cho chủ dự tiệc, mua vui, thì phải.

Marie LUYÊN

Số 71 đường Pellerin — Saigon

Chuyên môn may áo tân thời. — đã được bằng cấp khen ngợi và nhiều lời từ ca tụng ở khắp Nam-kỳ

— Hẳn ông có đọc báo và chú ý tới vụ các quan trạng-sư, đốc-tơ mượn tiền ăn học thành tài rồi không trả nợ chứ ?

— Có, tôi có đọc báo hằng ngày, có đề ý tới vụ nợ danh dự. Các quan giàu có cả mà sao không chịu trả nợ danh dự cho rồi, cứ để các báo kích bác hoài, coi kỳ quá... kỳ quá..

Ông Trần-Mân chủ tiệm may Au Chic Saigon

— Chúng tôi xuất bản 1 số đặc-biệt về vụ nợ danh dự ông tính có nên chăng ?

— Nên chứ. Nên nói sao cho các quan mau trả nợ danh dự đi, chứ ai lại cứ lý ra mãi thì sau này lấy tiền đâu cho con em đi học nữa.

Ông Võ-văn-Thiêm chủ nhà thuốc Võ-văn-Vân

— Chúng tôi cho cuốn nợ danh dự ra đời, theo ý ông, liệu có gặp lúc chăng ?

— Thì gặp rồi đó. Xuất bản đi, nói làm sao cho các quan mau trả nợ danh dự chứ đừng như các báo nói cứng quá, họ không chịu trả thì hết hy vọng cho đi học sanh về tương-lai đã !

Ông Phan-bá-Lân chủ trường Chấn-Thanh

Lại phỏng vấn ông 4 lần nhưng không có ông ở nhà.

NHÀ THUỐC BẠCH-QUANG

274 rue Paul Blanchy prolongée — Phú - Nhuận

Đã nổi tiếng về thứ thuốc bổ TRẮNG-THẬN-CỐ-TINH-ĐƠN là một món thuốc đã cứu giúp không biết bao nhiêu người thận suy, khí kém. Hết thầy ông già, người lao động cho tới học sanh, nếu ai đã dùng qua cũng đều khen tặng.

Établissements ĐO-NHU-LIÊN

91, Rue d'Espagne — Saigon

22 năm buôn bán và làm kỹ-nghệ tại Namkỳ

Chuyên môn cưa bích vào cây bằng ốc sà cừ và khắc bích vô đá, vô thau, làm médaille insigne cho ban hội-tề các làng, đã được đức Bảo-đại, hoàng-hậu Nam-phương, đức vua Cao-mên ban khen.

Ông Phan-bá-Lương chủ nhà Phan-Bá

Cũng như ông Phan-bá-Lân, ông chủ nhà may Phan-Bá luôn luôn đi khỏi. Người ta bảo rằng đó là một cái tật của họ Phan, vì ông Lân và ông Lương đều ở họ Phan.

Bà Bút-Trà

Bà Bút-Trà, chánh giám đốc kiêm chánh kiểm duyệt kiêm chánh quản lý của tờ Saigon, niềm nở phỏng vấn chúng tôi trước khi chúng tôi phỏng vấn bà.

— Các ông định sẽ thẳng tay công kích và phơi tên tuổi các người mắc nợ danh dự hay là các ông sẽ bình vực cho họ ?

— Chúng tôi không bình vực họ mà chúng tôi cũng không nở phơi tên tuổi họ trước mặt quốc dân làm chi vì làm thế, tất họ sẽ nổi khùng (mặc dầu họ làm quan), họ không chịu trả nợ danh dự nữa thì nguy cho bọn du học sanh về mai hậu. Chúng tôi chỉ muốn cứu vớt 1 phần trong muôn phần danh dự của các quan trạng-sư, đốc-tơ, hác-vật ở trong nước, đám du học-sanh ở Pháp tức là những người không mắc nợ mà phải bị mang tai mang tiếng. Thế thôi !

Ông Đồ-như-Liên kỹ nghệ gia

Phỏng vấn ông, ông không cho chúng tôi biết một ý kiến gì khác hơn là ông ngâm câu :

« Vì ai mà có sống thâm ?

« Vì ai có quả có mâm bán hàng ? »

Nghe cũng hay hay, có phải không thưa các quan mắc nợ danh dự ?

QUÂN-NGỌC

Một tiệm may danh tiếng nhất Nam-kỳ do chủ nhân là ông

PHAN-BA

169-171, Rue d'Espagne

Téléphone N° 21.613 - Saigon

người đã đào tạo ra nhiều ông chủ tiệm may có danh tiếng, đứng cắt lấy. Ai cũng công nhận những bộ đồ đúng mốt, lịch sự đều có ký tên PHAN-BA

Chúng tôi kết luận

Chúng tôi không thể tin rằng những người mắc nợ danh dự lại chẳng đủ sức trả nợ danh danh dự. Vì phần đông người mắc nợ danh dự là những người có chức nghiệp, có địa vị cao sang hẳn hoi.

Chúng tôi đã thấy trong số nợ danh dự, có đốc-tơ, có bào chế sư, có bác vật hiện đương sống một cách oanh liệt vẻ vang ở giữa châu-thành Saigon.

Nhưng vì sao họ không trả nợ danh dự, để chỉ một tiếng xấu lây cho các quan trạng-sư, đốc-tơ, bác-vật khác và để một ảnh hưởng không hay cho đám du học-sanh về tương-lai ?

Theo cuộc điều-tra của chúng tôi thì trừ một số ít không đủ sức trả nợ danh dự vì không có chỗ ăn làm ra, còn một số đông thì tại họ có tánh lười. Họ lười thật chứ chẳng phải rằng họ không đủ sức trả chút ít mỗi tháng cho hai hội SAMIPIC và Cựu-sanh-viên trường Bồn-quốc hoặc 10p. hoặc 20p. như ý muốn của hai hội.

Vậy phải làm cách nào ?

Chúng tôi thiết tưởng không còn cách nào có hiệu quả hơn là cứ việc *mời* các quan trạng-sư, đốc-tơ, bác-vật đã mắc nợ danh dự ra tòa. Bằng nếu hai hội không *nỡ* mời các quan ấy ra tòa thì không còn một phương thế nào hay hơn bằng việc «gởi gắm» các quan ấy cho mấy ông trưởng tòa rồi mấy ông này sẽ cứ tuần tự hằng tháng lại «nói chuyện riêng» với các quan cho tới khi các quan hết nợ.

Thế là các quan mắc nợ danh dự sẽ hết lười, sẽ cứu vãn được danh dự chung cho toàn thể đám du học-sanh đã thành tài, là các quan trạng-sư, đốc-tơ, bác-vật khác không có mắc nợ danh dự, và sẽ không làm hại tới tương-lai vẻ vang rực rỡ của đám du học sanh về mai hậu.

Hãy ráng mà trả nợ danh dự, hỡi các quan trạng-sư, đốc-tơ, bác-vật!

Trả nợ danh dự tức là bảo tồn cho danh dự vậy.

TRINH-QUỐC-HÙNG

Lunetterie TRAN-NGUYEN-CAT

81, Boulevard Charner SAIGON

Đi tới sự lập Việt - nam Kỹ - nghệ Công - ty

Không nói, quý Ngài cũng thừa biết rằng : sự chấn hưng công-nghệ ở xứ ta là một sự rất hợp thời. Những vật ta dùng hằng ngày, ta cũng đều phải mua của nước ngoài. Số tiền hằng năm xuất ra không biết bao nhiêu mà kể, và đáng buồn nhất là các nguyên-liệu để làm ra các vật ấy, nước ta sản-xuất có thừa.

Bạn thiếu-niên du-học đã có nhiều người trông rõ tình cảnh ấy, đã bắt đầu khuynh-hướng về thực-nghiệp. Nhưng, than ôi !... khi thành tài, trở về nước, họ gặp toàn những sự khó khăn bất ngờ, làm cho cái nhuệ-khí của tuổi thanh-niên phải chìm-dắm, tiêu-ma với cảnh ba-đào trong thời kỳ thất nghiệp.

Mấy ông ấy không phải là vô-tài để mở mang công-nghệ lớn lao, mà là vì thiếu tiền, nên không thể đem sở-học ra thi thố được nữa. Muốn mở cái xưởng làm vật chi ít nhất cũng phải vài chục ngàn đồng. Vài chục ngàn đồng ! Đối với nhà đại tư-bồn, số tiền đó kể cũng đã to, thì đối với một người có tài mà chẳng may sanh ở một gia-đình quần bách thì có bao giờ dám nghĩ tới.

Dòm lại nước ta không phải hiếm các nhà tư-bồn, mà cũng không phải thiếu kẻ nhơn-tài, thế mà một vấn-đề quan hệ mật-thiết đến quốc-kế dân-sanh thì vẫn chưa ai giải-quyết đến vấn-đề ấy, tất một ngày kia, trước cảnh éo-le của thời-đại khó khăn, bọn anh tuấn nước nhà sẽ sanh lòng chán nản mà không lưu ý đến công-nghệ nữa.

Chúng tôi rất lo lắng đến vấn-đề đó, nên đánh bạo ngỏ ý với quý Ngài, để chúng ta cùng nhau ra công gây dựng, mong quý Ngài hưởng-ứng cho. Chúng ta sẽ dự định cái số vốn là 100.000\$00, chia ra làm 2.000 cổ phần, mỗi cổ phần 50\$000.

Xin quý Ngài hãy cho biết tôn-y về vấn-đề này, và KHI CÔNG - TY THÀNH LẬP QUÍ NGÀI SẼ HÙN VÀO ĐƯỢC MẤY CỔ PHẦN ? Nếu quý Ngài chưa quả quyết được ngay, xin quý Ngài cho chúng tôi MỘT LỜI HỨA, và hơn nữa giúp chúng tôi mà cổ-động cho được nhiều bạn đồng chí.

Chúng tôi rất ngưỡng-vọng ở tấm lòng nhiệt-thành của quí Ngài, vì lợi nước, lợi mình lại giúp được bọn nhơn-tài đang bị nguy nan trong cơn thất nghiệp, mà giúp chúng tôi mau được thành công.

Vậy VIỆT-NAM KỸ-NGHỆ CÔNG-TY thành lập được mau chóng là nhờ ở lòng sốt sắng của quí Ngài vậy.

Quý Ngài muốn hỏi thêm điều chi nữa, xin viết thư gởi lại:

TÍN-ĐỨC THU-XÃ

33-35-37-39, rue Sabourain :- SAIGON

Anh em sớp-phơ ! Bị chủ hà hiếp, tại nạn xảy tới hằng ngày, liệu trơ trọi một mình anh em có đủ lực lượng tự binh vực, tự bảo hộ được chăng ? Nếu không, hết thấy anh em sớp-phơ ở toàn cõi Nam-kỳ nên mau xin vào hội **ĐIỀN-XA-TƯƠNG-TẾ** là cơ-quang tương-tế binh vực quyền lợi của anh em.

Ai muốn khi giao tình với người yêu được toại ý mình và đẹp lòng người yêu ? Ai người yếu ớt khi giao tình cùng người yêu không được bền bỉ ? Ai muốn làm cho người yêu, vừa ý cho người yêu có thai ? Vợ chồng nào không con nối nghiệp ? Ai người ốm yếu, lao tâm và lao lực ? Ai mới mắc bệnh lậu hay kinh niên ? Hãy mau mau viết thư kín cho **M. NHẤT-MINH**, người đã được tổ tiên truyền bá cho 3 môn thuốc gia truyền ấy, ở số 186 đường Espagne Saigon.

Cam đoan giữ bí mật.

Nhà thuốc RỪNG-XANH 35 rue Đờ-hữu-Vị Saigon

do giáo-sư **VƯƠNG-QUÍ-LÊ** chủ trương

bán đủ các thứ thuốc của mường mán

Khoa đỡ đẻ với cô mụ HỒNG

Chúng tôi thành thật giới thiệu với quí bà đến ngày sanh sản

Cô mụ **HỒNG** chủ nhà bảo sanh **HỒNG-PHÚC**

217 đường Frères Louis — Saigon

là một cô mụ có bằng cấp, nhiều kinh nghiệm, có học thức đầy đủ, đã được báo chí khen ngợi, rất vui vẻ và lanh lẹ

Đại biểu rất xứng đáng về mọi phương diện của hết thầy thương gia và kỹ nghệ gia Nam-kỳ tại hội chợ đầu xuân Hanoi.

M. TRỊNH-VĂN-SÁNG 186 Rue d'Espagne Tél 26728

CHUYỆN NGẮN

MAI BUỒN...

Tặng các quan mắc nợ danh dự

Ô hay ! với cái xuân xanh 18, Mai còn muốn gì ? Mai muốn gì mà luôn luôn Mai có 1 nét mặt âu sầu buồn tẻ... buồn tẻ với cả cây cỏ tốt tươi ở xung quanh Mai,... buồn tẻ với cả chị em chúng bạn cùng chạc tuổi Mai

Tuổi Mai ? cái tuổi đương tốt tươi đẹp đẻ, đương mơ mộng ước ao những tương-lai rực rỡ vẽ vang.

Rồi cái mơ mộng của Mai bỗng dưng dắt Mai tới sự thật tẻ.. Mai hết buồn, Mai vui vẻ, ca hát tung bừng như đàn chim xuân chào đón chúa xuân. Thì Mai hi vọng... hi vọng nơi người trăm năm mới cưới Mai là bác-sĩ Oanh.

Bác-sĩ Oanh, một thanh-niên, một hy-vọng về tương-lai của đất Việt ; chàng mới học thành tài về nước được ba tháng nay, nhất là chàng được Mai, một gái mới, tài sắc hoàn toàn, đề ý tới chàng, rồi yêu chàng, ước ao cùng chàng những chuyện bồng lai... Bồng lai... Mai những tưởng những lời hứa của Oanh trước khi cưới Mai là chân thật, nên Mai tin Oanh, tin Oanh có gia-đình phú quý ở Vĩnh-long, tin Oanh sẽ mở phòng khám bệnh cứu giúp đồng-bào... nhưng... nhưng sau những ngày li bì say đắm mê mết vì tình yêu vì hi vọng, Mai mới nhận ra Oanh là một thằng nghèo, thằng nghèo ấy đã nhờ hội SAMIPIC cho đi du học thành tài rồi nay về nước, thằng nghèo ấy đã lừa dối Mai, lừa dối xã hội Việt-Nam của Mai, lừa dối cả hội SAMIPIC đã ban ân cho nó...

Oanh không gia-đình...

Oanh cũng không phải là Bác-sĩ, Trạng-sư chi cả mà Oanh chỉ là một thanh-niên du học bị truy lạc trở về... trở về sống với sự gặt gẫm người ân, người yêu, gia-đình, và xã-hội Việt-Nam. .. nên Mai buồn...

Mai buồn...

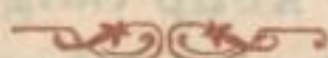
S.

Ở Nam-kỳ chỉ có :

LÊ-HỮU-LUÂN

186, Rue d'Espagne -:- Saigon

Téléphone : 20 728

là đại-lý độc quyền

bán sỉ đủ các hàng

DOUPPION

SHANGTUNG

CHEVRON

RAYONNE

thiết tốt --- thiết rẻ --- của các nhà dệt lớn
nhất Bắc-kỳ như VUTUCAU et Cie Namdinh,
LETKY Frère Longkhê, VUCHILY Haiphong

ĐẤU XÃO THƯƠNG MẠI HANOI 1938

Các thương gia và kỹ nghệ gia Nam kỳ nên lại hặc
viết thư thương lượng với M. **Trịnh-văn-Sáng** 186,
rue d'Espagne Saigon, Téléph : 20 728.

Một đại biểu rất xứng đáng của qui ngài tại hội chợ
dấu xảo Hanôï Novembre 1938. Về việc quảng cáo trưng
bày hàng hóa, thơ từ, thông tin tức diễn thuyết, đăng
báo, giao dịch mọi việc về thương mại, kỹ nghệ v.v...

Ở đâu bán TUSSOR tốt nhất và rẻ nhất ???

Gần đây vì thấy các thứ Tussor của chúng tôi được các nơi tiêu thụ rất nhiều, nên có nhiều kẻ dám mạo nhận là người của chúng tôi, đi bán những thứ Tussor rất xấu ở khắp Saigon-Cholon, Lục tỉnh và Cao-miên. Vì quyền lợi riêng, chúng tôi cần phải tuyên bố để quí ngài đề phòng kẻ giả danh lường gạt và để quí ngài biết rằng hiện thời ở Saigon ;

Chỉ có ông **LÊ HỮU-LUÂN** là đại lý độc quyền nhà dệt **VUTUCAU & Cie** Namdinh, nhà dệt **LETKY Frères** Lon khê, và nhà dệt **VUCHILY** Haiphong là mấy nhà sản xuất đủ các thứ Tussor Shangtung ở xứ Bắc.

Chỉ có nhà bán Tussor **LÊ HỮU-LUÂN** là bán đủ các thứ Shangtung, Douppion, Rayonne, Chevron v v...

Chỉ có nhà bán Tussor **LÊ-HỮU-LUÂN** là được nổi tiếng về sự buôn bán ngay thẳng, bán giá rẻ, hàng rất tốt không nơi nào bì kịp.

Chỉ có nhà bán Tussor **LÊ-HỮU-LUÂN** là được toàn thể các tiệm may các nhà buôn Pháp Bombay ở Saigon, Cholon, lục tỉnh và Nam vang tin nhiệm hơn hết.

Hãy nhớ nhà bán tussor LÊ-HỮU-LUÂN

Nay đã hoàn toàn tổ chức lại, có bề thế, đáng tin cậy, giá hàng rẻ hơn các nơi, tiếp đãi vui vẻ, nhã nhặn, ăn cần không nơi nào sánh kịp.

Nhà bán Tussor LÊ-HUU-LUAN

186, Rue d'Espagne - SAIGON

Téléphone n° 20.728

Editions TRINH VAN SANG

186 Rue d'Espagne Saigon Tél. 20.728

IMP. CHAN-THANH SAIGON